

Membrii Secției de Științe Chimice aduc un pios omagiu la ceasul despărțirii (27 decembrie 2020) de **Profesorul Dumitru Oancea**, membru corespondent al Academiei Române din 30 aprilie 2009.

Prof. Dumitru Oancea a făcut studiile liceale la Liceul „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel (1955-1959) și universitare la Universitatea din București, Facultatea de Chimie (1959-1964). Obține titlul de Doctor în chimie la aceeași universitate în 1972, sub îndrumarea Acad. I. G. Murgulescu, cu teza „Cinetica unor reacții ion-dipol”. A fost preparator, asistent, șef de lucrări, conferențiar și profesor (din 1994) la Catedra de chimie fizică a Facultății de Chimie a Universității din București. Între 2004-2008 și 2008-2012 a fost decan al Facultății de Chimie, iar din 2012, profesor emerit la aceeași facultate. În calitate de decan, sarcină îndeplinită cu pricepere, devotament și eleganță, a reșezat pe baze moderne studiul Chimiei la Universitatea din București.

A făcut studii post-doctorale la Universitatea din Pittsburg, S.U.A. (1973-1974) cu prof. E. M. Arnett și a colaborat ulterior cu prof. L. De Maeyer de la Institutul „Max-Planck” pentru Biochimie Fizică din Göttingen (1990, 1992) și cu prof. H. Gg. Wagner de la Institutul de Chimie Fizică al Universității din Göttingen (1993, 1996). A introdus și a predat cursuri noi pentru studenții Facultății de Chimie: „Cataliză omogenă”, „Cinetica reacțiilor enzimaticе”, „Cinetica reacțiilor catalitice”, „Cinetica reacțiilor complexe”, „Modelarea reacțiilor enzimaticе”, „Prelucrarea numerică a datelor experimentale în chimie”, „Protecția împotriva exploziilor”, „Modelarea proceselor chimice”, „Termodinamica și cinetica reacțiilor complexe”.

A abordat numeroase domenii de cercetare: cinetica reacțiilor chimice în soluție, studiul echilibrelor cu transfer de proton în medii apoase și neapoase, cinetica reacțiilor chimice în sisteme eterogene, cinetica reacțiilor catalitice, cinetica reacțiilor explozive în fază gazoasă și în faze condensate, cinetica reacțiilor enzimaticе și a reacțiilor de schimb ionic. Din 1976, în colaborare cu un grup de cercetători din Institutul de Chimie Fizică al Academiei Române, a inițiat un program de cercetare nou, referitor la procesele de combustie explozivă a amestecurilor combustibil-aer și a materialelor energetice condensate, program solicitat de o comisie națională întrunită pentru a analiza unele explozii din industria chimică. A creat, astfel, o puternică școală de cercetare în domeniul reacțiilor care decurg în regim exploziv.

A publicat peste 200 de lucrări științifice și a condus 14 teze de doctorat. A fost distins cu Premiul „Gheorghe Spacu” al Academiei Române (1987), Diploma de Onoare, conferită de Prefectura Municipiului București (2009), Medalia „Gheorghe Spacu” acordată de Societatea de Chimie din România (2009) și este Cetățean de onoare al comunei Vulturești, Argeș (2007).

A publicat în calitate de co-autor „Chimie. Principii și aplicații” (1998), „Aplicații ale analizei termice” (2016) și este autor al lucrării „Modelarea cinetică a reacțiilor catalitice” (1998). Cărțile publicate, clare și riguroase, au o largă audiență, nu numai printre chimiștii fizicieni, fiind utile tuturor celor interesați de studiul chimiei.

Va rămâne în amintirea noastră prin tot ceea ce a făcut pentru chimia românească, prin figura luminoasă și căldura relațiilor interumane.

Dumnezeu să îl odihnească în pace!